

יומא דף מ

רבי ינאי	רבי יוחנן
מעכבא	אינה מעכבא
אינה מעכבא	הנחה

רבי יהודה	רבי נחמיה
לא מעכבא	מעכבא
דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ	
לשון שני - לפי ר' נחמיה כולם מסכימים שזה מעכב וחולקים לפי הבנת ר' יהודה:	לשון ראשון - לפי ר' יהודה כולם מסכימים שזה לא מעכב וחולקים לפי הבנת ר' נחמיה:
ר' ינאי - מעכבא - שאני הכא דתנא ביה קרא אשר עלה אשר עלה תרי זימני.	ר' יוחנן - לא מעכבא - כרבי יהודה
	ר' ינאי - מעכבא - כרבי נחמיה
	ר' יוחנן - לא מעכבא - הני מילי עבודה, הגרלה לאו עבודה היא.

קושי 1 מברייתא על ר' ינאי לפי לשון שני: **מצוה להגריל, ואם לא הגריל - כשר**. בשלמא להך לישנא דאמרת אליבא דרבי יהודה כולי עלמא לא פליגי דלא מעכבא - הא מני רבי יהודה היא. אלא להך לישנא דאמרת פליגי, בשלמא למאן דאמר לא מעכבא, הא מני - רבי יהודה היא. אלא למאן דאמר מעכבא הא מני?
תירוץ: תני: **מצוה להניח**.

קושי 2 מברייתא על ר' ינאי לפי לשון שני: תא שמע:

תנא קמא	רבי שמעון
מצוה להגריל ולהתודות, לא הגריל ולא התודה - כשר	לא הגריל כשר, לא התודה - פסול

וכי תימא הכי נמי להניח - לא מסתדר עם דברי ר' שמעון כי התניא: **מת אחד מהן - מביא חבירו שלא בהגרלה, דברי רבי שמעון!** - משמע שהגרלה לא מעכב
תירוץ: רבי שמעון לא ידע מאי קאמרי רבנן, והכי קאמר להו: אי הגרלה הגרלה ממש קא אמריתו - פליגנא עלייכו בחדא, אי הגרלה דקאמריתו היינו הנחה - פליגנא עלייכו בתרתי.

סדר העבודות עם פר ושעיר

1. וידוי כהן גדול על הפר שלו ושל משפחתו
2. הגרלה לשעירים
3. וידוי על פר של הכהנים ושחיטתו
4. הכנסת כף ומחתה והקטרת הקטורת בקדש הקדשים
5. הזאה מדם הפר בקודש הקדשים לפני הכפורת
6. שחיטת השעיר לה'
7. הזאה מדם השעיר בקודש הקדשים לפני הכפורת
8. הזאה מדם הפר בהיכל (בחוץ) לפני הפרוכת
9. הזאה מדם השעיר בהיכל (בחוץ) לפני הפרוכת
10. עירבוב הדמים מפר ושעיר ונתינתם על המזבח הקטורת בקודש הקודשים

קושי 3 מברייתא על ר' ינאי לפי לשון שני: תא שמע: **פר מעכב את השעיר, ושעיר אין מעכב את הפר במתנות שבפנים**.

בשלמא פר מעכב את השעיר (7# לפני 5#) - דאי אקדמיה לשעיר מקמי פר לא עבד ולא כלום,

אלא שעיר אין מעכב את הפר מאי ניהו?

אילימא דאי אקדים מתנות דפר
בהיכל מקמי מתנות דשעיר
בפנים (8# לפני 7#) -
אלא לאו - דאקדים מתנות
דפר בפנים מקמי הגרלה
(5# לפני 2#) ומדסדרא לא

מעכבא

חוקה כתיב בהו

הקושי: עיקרא הגרלה נמי לא מעכבא!

תירוץ 1: לא, דאקדים מתנות דפר במזבח מקמי מתנות דשעיר בהיכל (#10 לפני 7) ורבי יהודה היא, דאמר: **דברים הנעשין בבגדי לבן בחוץ, לא מעכב.**

קושי: והא **במתנות שבפנים** קתני!

תירוץ 2: אלא, הא מני - רבי שמעון היא, דאמר: **הגרלה לא מעכבא.**

תירוץ 3: ואיבעית אימא: לעולם רבי יהודה היא, ונהי דבסדרא לא מעכבא - הגרלה מיהא מעכבא.

שידוך מחלוקת תנא קמא ור' שמעון לדעות בברייתא אחרת (לפי פירוש רש"י): ואזדו לטעמייהו; דתניא: (ויקרא טז)

רבי יהודה	רבי שמעון	יענה ח' זפני ה' זכפר עליו
עד שעת מתן דמו של חבירו	עד שעת וידוי דברים	עד מתי יהיה זקוק לעמוד חי במה חולקים?
כדתניא: זכפר - בכפרת דמים הכתוב מדבר, וכן הוא אומר (ויקרא טז) וזכר נכפר את הקדש, מה להלן בכפרת דמים - אף כאן בכפרת דמים, דברי רבי יהודה	זכפר עליו - בכפרת דברים הכתוב מדבר (הפסוק מתייחסת לשיעור המשתלח ואין וידוי על השעיר הזה)	

ניסיון להוכיח שכולם סוברים שאין הגרלה מעכבת: תא שמע, שאלו תלמידיו את רבי עקיבא: **עלה בשמאל מהו שיחזור לימין? אמר להן: אל תתנו מקום לצדוקים /השמטת הצנזורה:/ למינין/ לרדות.** טעמא - דאל תתנו מקום לצדוקים /השמטת הצנזורה:/ למינין/ לרדות, הא לאו הכי - מהדרינן ליה, והא אמרת הגרלה מעכבא, וכיון דקבעתיה שמאל היכי מהדרינן ליה? דחייה: אמר רבא: הכי קאמרי, **עלה הגורל בשמאל מהו שיחזירו לו ולשעירו לימין?** אמר להם: אל תתנו מקום לצדוקים /השמטת הצנזורה:/ למינין/ לרדות.

ניסיון להוכיח שיש תנא הסובר שהגרלה מעכבת: תא שמע: **אילו נאמר את הפעיר אשר עליו - הייתי אומר: יניחנו עליו, תלמוד לומר עליו כיון שעלה - שוב אינו צריך.**

למאי? אילימא למצוה - מכלל דהנחה מצוה נמי לא? אלא לאו - לעכב, ושמע מינה: הגרלה - מעכבא, הנחה - לא מעכבא.

דחייה: אמר רבא, הכי קאמר: **אילו נאמר אשר עליו הייתי אומר יניחנו עליו עד שעת שחיטה, תלמוד לומר: אשר עליו, כיון שעלה שוב אינו צריך.**